

خدا را شکر...

« شکرگزاری به درگاه خداوند والاترین

و زیباترین نوع گفتگو با اوست.»

دعا کردن، شکرگزاری و راز و نیاز، از کارهایی است که هر روز باید آن را انجام دهیم. گاهی خوب که فکر می‌کنیم می‌بینیم در واقع مناجات با خدا نوعی تشکر از اوست. تشکر برای دادن نعمت‌های بیکرانیش به ما. سپاس برای تندرستی و خانواده‌ای که به ما داده است. حتی گاهی به خدای خود باید بگوییم؛ خدایا از اینکه این فرصت را به من دادی تا در این دنیا حضور داشته باشم از تو متشکرم.

لطفاً متن ذیل را با دقت بخوانید:

خانمی که عادت داشت هر روز صبح بابت چیزهایی که خداوند به او داده است شکرگزار باشد در یکی از روزها کاغذی برداشت و این گونه نوشت:
خدا را شکر که مالیات می‌پردازم این یعنی شغل و درآمدی دارم و بیکار نیستم.

خدا را شکر که لباس هایم کمی برایم تنگ شده اند. این یعنی غذای کافی برای خوردن دارم.

خدا را شکر که تمام شب صدای خُر خُر همسرم را می‌شنوم. این یعنی او زنده و سالم در کنار من خوابیده است.

خدا را شکر که دختر نوجوانم همیشه از شستن ظرف‌ها شاکی است. این یعنی او در خانه است و در خیابان‌ها پرسه نمی‌زند.

خدا را شکر که در پایان روز از خستگی از پا می‌افتم. این یعنی توان سخت کار کردن را دارم.

خدا را شکر که باید زمین را بشویم و پنجره‌ها را تمیز کنم. این یعنی من سرپناه و خانه‌ای دارم.

خدا را شکر که در جایی دور، جای پارک پیدا کردم. این یعنی هم توان راه رفتن دارم و هم اتومبیلی برای سوار شدن.

خدا را شکر که سر و صدای همسایه ها را می شنوم. این یعنی من توانایی شنیدن دارم.

خدا را شکر که این همه شُستی و اتو کردنی دارم. این یعنی من لباس برای پوشیدن دارم.

خدا را شکر که هر روز صبح باید با زنگ ساعت بیدار شوم. این یعنی من هنوز زنده ام.

خدا را شکر که گاهی اوقات بیمار می شوم. این یعنی من اغلب اوقات سالم هستم.

خدا را شکر که خرید هدایای سال نو جیبم را خالی می کند. این یعنی عزیزانی دارم که می توانم برای شان هدیه بخرم.

خدا را شکر... خدا را شکر... خدا را شکر

همیشه به یاد داشته باشید انسان هایی که خالصانه خدا را برای آنچه دارند شکر می کنند مؤمن واقعی هستند.